# A TANÁCS AJÁNLÁSA

**(2017. július 11.)**

**Franciaország 2017. évi nemzeti reformprogramjáról, amelyben véleményezi Franciaország 2017. évi stabilitási programját**

(2017/C 261/09)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 121. cikke (2) bekezdésére és 148. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 5. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról szóló, 2011. november 16-i 1176/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([2]) és különösen annak 6. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság ajánlására,

tekintettel az Európai Parlament állásfoglalásaira,

tekintettel az Európai Tanács következtetéseire,

tekintettel a Foglalkoztatási Bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság véleményére,

tekintettel a szociális védelemmel foglalkozó bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdaságpolitikai Bizottság véleményére,

mivel:

(1) A Bizottság 2016. november 16-án elfogadta az éves növekedési jelentést, amely elindította a gazdaságpolitikai koordináció 2017. évi európai szemeszterét. Az Európai Tanács 2017. március 9–10-én jóváhagyta az éves növekedési jelentés prioritásait. A Bizottság az 1176/2011/EU rendelet alapján 2016. november 16-án elfogadta a riasztási mechanizmus keretében készült jelentést, amelyben Franciaországot azon tagállamok közé sorolta, amelyek vonatkozásában részletes vizsgálatra kerül sor. A Bizottság ugyanezen a napon az euroövezet gazdaságpolitikájáról szóló tanácsi ajánlásra vonatkozó ajánlást is elfogadott, amelyet az Európai Tanács 2017. március 9–10-én jóváhagyott. A Tanács 2017. március 21-én elfogadta az euroövezet gazdaságpolitikájáról szóló ajánlást (a továbbiakban: az euroövezetre vonatkozó ajánlás) ([3]).

(2) mivel Franciaország pénzneme az euro, továbbá tekintettel a gazdasági és monetáris unió gazdaságainak szoros összefonódására, Franciaországnak gondoskodnia kell arról, hogy teljeskörűen és megfelelő időben végrehajtsa az euroövezetre vonatkozó ajánlást, melyet az alábbi 1–4. ajánlás tükröz.

(3) A Franciaországra vonatkozó 2017. évi országjelentést 2017. február 22-én tették közzé. Az országjelentés értékelte a Tanács által 2016. július 12-én elfogadott országspecifikus ajánlások és az előző években Franciaországnak címzett országspecifikus ajánlások végrehajtása érdekében hozott intézkedéseket, valamint az Európa 2020 stratégia nemzeti szintre lebontott célkitűzései kapcsán Franciaország által elért eredményeket. Emellett magában foglalta az 1176/2011/EU rendelet 5. cikke szerinti részletes vizsgálatot is, amelynek eredményeit szintén 2017. február 22-én tették közzé. Vizsgálata alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy Franciaországban túlzott makrogazdasági egyensúlyhiány áll fenn. A francia gazdaságot gyenge versenyképesség, továbbá magas és növekvő államadósság jellemzi, amelyhez a termelékenység lassú növekedése társul. Különösen fontos lenne olyan intézkedések meghozatala, amelyek csökkentik a francia gazdaságra – illetve annak méretéből és határokon átnyúló jelentőségéből adódóan a gazdasági és monetáris unióra – gyakorolt negatív hatások kockázatát.

([1]) HL L 209., 1997.8.2., 1. o.
([2]) HL L 306., 2011.11.23., 25. o.
([3]) HL C 92., 2017.3.24., 1. o.

(4) Franciaország 2017. április 28-án benyújtotta 2017. évi nemzeti reformprogramját és 2017. évi stabilitási programját. A kapcsolódási pontok figyelembevétele érdekében a két program értékelésére egyidejűleg került sor.

(5) A 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó európai strukturális és beruházási alapok programozását a vonatkozó országspecifikus ajánlások figyelembevételével alakították ki. Az 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 23. cikke szerint, amennyiben az a vonatkozó tanácsi ajánlások végrehajtásának elősegítése érdekében szükséges, a Bizottság kérheti egy tagállamtól partnerségi megállapodásának és releváns programjainak felülvizsgálatát és az azok módosítására vonatkozó javaslattételt. A Bizottság az európai strukturális és beruházási alapok hatékonyságát és a gondos gazdasági irányítást összekapcsoló intézkedések alkalmazására vonatkozó iránymutatásokban további részletekkel szolgált arról, hogyan alkalmazná az említett rendelkezést.

(6) Franciaország jelenleg a Stabilitási és Növekedési Paktum korrekciós ágához tartozik. 2017. évi stabilitási programjában a kormány – a túlzotthiány-eljárás keretében kiadott 2015. március 10-i tanácsi ajánlással összhangban – 2017-re tervezi kiigazítani a túlzott hiányt, 2,8 %-os GDP-arányos államháztartási hiány elérésével. Az államháztartási hiány a tervek szerint 2020-ig tovább csökken, a GDP 1,3 %-ára. A középtávú költségvetési cél – a GDP 0,4 %-ának megfelelő strukturális hiány – a tervek szerint 2019-ben fog megvalósulni. Az előrejelzés szerint azonban az újraszámított strukturális egyenleg ([2]) 2020-ban a GDP - 1,2 %-ának fog megfelelni, azaz a középtávú költségvetési célt a programidőszakban nem sikerül elérni. A 2017. évi stabilitási program szerint a GDP-arányos államadósság 2020-ra várhatóan 93,1 %-ra csökken a 95,9 %-nak megfelelő 2018-as értékről. A költségvetési előrejelzéseket alátámasztó makrogazdasági forgatókönyv megalapozott. Ugyanakkor 2018-tól kezdődően a kitűzött hiánycélok elérésének támogatásához szükséges intézkedések nincsenek kellőképpen kidolgozva.

(7) 2015. március 10-én a Tanács azt ajánlotta Franciaország részére, hogy 2017-re szüntesse meg a túlzott hiányt és érjen el a GDP 2,8 %-ának megfelelő államháztartási hiányt, ami 2017-ben a GDP arányában kifejezve a strukturális egyenleg 0,9 %-os javulásának felel meg. A Bizottság 2017. tavaszi előrejelzése alapján az államháztartási hiány 2017-ben a GDP 3,0 %-a lesz, ami megfelel a Szerződésben meghatározott referenciaértéknek, de meghaladja a Tanács által ajánlott hiánycélt. A változatlan politikát feltételező előrejelzés szerint a GDP-arányos államháztartási hiány 2018-ban 3,2 % lesz, azaz meghaladja majd a Szerződésben meghatározott referenciaértéket, és ez kockázatot jelent a túlzott hiány tartós korrekciója szempontjából. Emellett az előrejelzés szerint az ajánlott költségvetési kiigazítás nem fog teljesülni a túlzotthiány-eljárás által lefedett időszakban, mivel a Franciaország által követett konszolidációs stratégia elsősorban a konjunkturális körülmények javulására és az alacsony kamatkörnyezetre, vagyis a hatóságok hatókörén kívül eső tényezőkre hagyatkozik.

(8) Amennyiben 2018 tekintetében mégis sikerül megfelelő időben tartós kiigazítást elérni, úgy Franciaország a Stabilitási és Növekedési Paktum prevenciós ágába és az átmeneti adósságszabály hatálya alá fog tartozni. Költségvetési helyzete és különösen adósságállományának szintje fényében Franciaországnak várhatóan további kiigazítást kell végrehajtania középtávú költségvetési célja, a GDP 0,4 %-ának megfelelő strukturális hiány elérése érdekében. A Stabilitási és Növekedési Paktum keretében közösen elfogadott kiigazítási mátrix alapján ez a kiigazítás a nettó elsődleges államháztartási kiadások ([3]) legfeljebb 1,2 %-os nominális növekedését jelenti 2018-ban. Ez a GDP 0,6 %-át kitevő éves strukturális kiigazításnak felel meg. Változatlan politikát feltételezve fennáll annak a kockázata, hogy Franciaország 2018-ban jelentősen el fog térni ettől a követelménytől. Fennáll továbbá annak a kockázata, hogy Franciaország 2018-ban nem fog eleget tenni az átmeneti adósságszabálynak, mivel az előrejelzések szerint a strukturális egyenleg a GDP 0,5 %-ának megfelelő mértékben romlik, szemben a GDP 0,4 %-ának megfelelő minimális lineáris strukturális kiigazítással. A Tanács összességében úgy véli, hogy Franciaországnak készen kell állnia további intézkedések megtételére ahhoz, hogy 2017-ben megfeleljen az előírásoknak, 2018-tól kezdődően pedig további intézkedésekre lesz szükség a Stabilitási és Növekedési Paktum rendelkezéseinek való megfelelés érdekében. Mindazonáltal az 1466/97/EK rendeletben foglaltak szerint a költségvetési tervek és a költségvetés alakulásának értékelése során a konjunkturális körülmények figyelembevételével kell megvizsgálni a tagállamok

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 1303/2013/EU rendelete (2013. december 17.) az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 320. o.).

([2]) A Bizottság által a közös módszertannak megfelelően újraszámított, egyszeri és ideiglenes intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított egyenleg.

([3]) A nettó államháztartási kiadás a teljes államháztartási kiadás, a következők kivételével: kamatkiadások, az uniós programokra fordított azon kiadások, amelyeket teljes mértékben ellentételeznek az uniós alapokból származó bevételek, valamint az álláskeresési járadékokra fordított kiadások nem diszkrecionális változásai. A hazai finanszírozású bruttó állóeszköz-felhalmozás négyéves időszakra van szétterítve. A törvényben előírt diszkrecionális bevételi intézkedéseket, illetve bevételnövelést figyelembe veszik. A bevételi és a kiadási oldalon végrehajtott egyszeri intézkedéseket nettósítják.

költségvetési egyenlegét. Amint azt a 2017. évi európai szemeszterről szóló, az országspecifikus ajánlásokat kísérő bizottsági közlemény is nyomatékosítja, a 2018-as költségvetésiterv-javaslat, majd azt követően a 2018-as költségvetési eredmények értékelése során megfelelően figyelembe kell venni azt a célt, amely egy olyan költségvetési irányvonal megvalósítására vonatkozik, amely hozzájárul mind a folyamatban lévő gazdaságélénkülés megerősítéséhez, mind pedig a francia államháztartás fenntarthatóságának biztosításához. Ebben az összefüggésben a Tanács nyugtázza, hogy a Bizottság az 1466/97/EK rendeletben foglaltaknak megfelelő átfogó értékelést kíván végezni, különös tekintettel Franciaország konjunkturális helyzetére.

(9) A franciaországi közkiadások GDP-hez viszonyított aránya az Unióban az egyik legmagasabb. Az előrejelzések szerint a kiadási ráta 2017-ben eléri a GDP 56,2 %-át, ami 9,7 százalékponttal magasabb az uniós átlagnál. Franciaország a kiadásokra összpontosító konszolidációs stratégiát követett, amelyet elsősorban a csökkenő kamatlábakra és a közberuházások visszafogására alapoztak. Mindazonáltal nem valószínű, hogy az alacsony kamatszínvonal középtávon is fennmarad, a termelő közberuházások csökkentése pedig negatívan hathat a jövőbeli gazdasági potenciálra. Ezzel szemben a kiadások felülvizsgálata során a hatékonyságnövelés számos lehetséges eszközét meghatározták, amelyek végrehajtása azonban elmaradt. A kiadások felülvizsgálata során a kiadási oldalon a 2015–2017-re tervezett 50 milliárd EUR megtakarításnak csak egy töredékét – kevesebb mint 2 %-át – sikerült beazonosítani. Mindazonáltal ennek is csak egy részét sikerült tényleges intézkedések formájába önteni a 2016-os költségvetésben, míg a 2017-es költségvetési törvényben szereplő intézkedések azon megtakarításokra épültek, amelyeket már a kiadások 2015-ös felülvizsgálata során beazonosítottak. A kiadások felülvizsgálatából származó megtakarítások jelentősen növelhetők a felülvizsgálat tárgyát képező kiadási területek körének kibővítése és az azonosított megtakarítások konkrét költségvetési intézkedésekre váltására irányuló többéves stratégia végrehajtása útján.

(10) A magas társadalombiztosítási költségek a vállalkozásokat terhelő magas adókkal együtt visszafoghatják a magánberuházásokat és akadályozzák a vállalkozások növekedését és az új munkavállalók felvételét. Folytatódott a munkaerőköltség csökkentésére irányuló szakpolitikai intézkedések végrehajtása; 2016 áprilisában megkezdődött a munkáltatók társadalombiztosítási költségei csökkentésének a „felelősségmegosztási és szolidaritási paktum" keretében tervezett második szakasza. Emellett a kormány 2017-től 6 %-ról 7 %-ra emelte a versenyképességi és foglalkoztatási adókedvezmény (CICE) mértékét. A munkát terhelő adóék csökkentésére irányuló ezen intézkedések 2013 óta javították ugyan Franciaország versenyképességét, de annak korábban bekövetkezett romlását még nem sikerült helyreállítani. Az átlagos bérszinten a munkáltató által fizetett teljes munkaerőköltség arányában 2015-ben az Unión belül Franciaországban voltak a legmagasabbak a munkáltatók társadalombiztosítási költségei, jóllehet ezek a költségek csökkenő tendenciát mutatnak. Az ezen intézkedésekre vonatkozóan nemrég megjelent értékelések kiemelték a foglalkoztatásra és a vállalkozások haszonkulcsára gyakorolt pozitív hatásokat, de a bérekre, a beruházásokra, a foglalkoztatásra és a vállalkozások haszonkulcsára gyakorolt hatások teljes körű vizsgálatához további értékelésekre van szükség. A közelmúltban megjelent értékelésekből az is kirajzolódik, hogy a munkaerőköltség csökkentésére irányuló kezdeményezések konszolidációja és a társadalombiztosítási járulékok tartós csökkentése formájában való átalakítása optimálissá tenné a foglalkoztatásra és a beruházásokra gyakorolt hatásukat.

(11) A vállalkozásokat terhelő effektív átlagos adókulcs 38,4 % volt 2016. július 1-jén, amely a legmagasabb érték az Unióban, és a termelést terhelő más adók is kiemelkedően magasak. Franciaország azonban intézkedéseket fogadott el annak érdekében, hogy a társasági adó jogszabályban előírt mértéke 2020-ra 28 %-ra csökkenjen. Ezzel egyidejűleg az adóteher a többi uniós tagállamhoz képest továbbra is kisebb mértékben helyeződik a fogyasztásra. Az összes adóbevétel százalékában kifejezve 2014-ben Franciaország a 27. helyen állt az Unióban a fogyasztásból származó adóbevételek tekintetében. A héarendszeren belül az általános héamértékkel Franciaország a középmezőnybe tartozik, és széles körben alkalmazzák alacsony mértékű kedvezményes adókulcsot. A bonyolult adórendszer hátráltatja egy jól működő üzleti környezet kialakulását. Franciaországban magasak az adóterhek, és ehhez számos adókedvezmény, kedvezményes adókulcs és megannyi adókonstrukció társul, amelyek összességében magas megfelelési költségeket és bizonytalanságot eredményeznek, különösen a vállalkozások számára. A GDP több mint 3 %-át kitevő adókiadások jelentős mértékűek Franciaországban. Ugyancsak magas és az uniós átlagot meghaladó az adók beszedésével összefüggésben az adóhatóságoknál jelentkező adminisztratív költség.

(12) A munkanélküliségi ráta 2016-ban 10,1 %-ra csökkent. A munkanélküliség magasabb a fiatalok, az alacsony képzettségűek és az Unión kívül születettek körében. A megvalósítás alatt lévő kormányzati reformintézkedések kulcsfontosságúak a képzési lehetőségeknek az elhelyezkedési kilátásokkal és a gazdaság igényeivel való összehangolása tekintetében. Ezzel párhuzamosan az álláskeresők, a kevésbé képzett munkavállalók és a kkv-k munkavállalói állandó nehézségekkel szembesülnek a képzéshez való hozzáférés terén. Az említett csoportok részvételi lehetőségének és a képzés relevanciájának biztosítása a meglévő intézkedések megerősítését és az erőforrások kiegyensúlyozottabb felhasználását teheti szükségessé. A fiatalok és köztük is a legkevésbé képzettek továbbra is nehézségekkel szembesülnek a munkaerőpiacra való belépés során. Ezzel összefüggésben a tanulószerződéses gyakorlati képzés támogatása érdekében tett intézkedések pozitív eredményeket hoztak eddig. Azonban a kínált szakmai alapképzés – különösen az iskolai képzés és egyes tercier szektorok esetén – nincs

kellőképpen összekapcsolva elhelyezkedési lehetőségekkel. Mindemellett a hátrányos helyzetű tanulókat gyakrabban terelik a szakmai alapképzés felé, és a korai lemorzsolódók nagy többsége is közülük kerül ki, hozzájárulva a jelentős mértékű oktatási egyenlőtlenségekhez. Az OECD országai között Franciaországban a legnagyobb a diákok társadalmi-gazdasági helyzetének az oktatási eredményeikre gyakorolt hatása.

(13) Az Unión kívül született munkaképes korú személyeknek csupán 54,5 %-a volt foglalkoztatott 2016-ban. Az Unión kívül született nők foglalkoztatási rátája (45,4 %) pedig az egyik legalacsonyabb volt az EU-ban. Az Unión kívül született személyek és a francia születésűek közötti foglalkoztatási különbség 2016-ban 17,5 százalékpontra (a nők esetében 23,7 százalékpontra) nőtt. Az Unión kívül született személyek alacsony foglalkoztatási rátája lehúzza a teljes foglalkoztatási rátát, és a munkaerő krónikus kihasználatlanságát jelzi. A második generációs bevándorlókra vonatkozó foglalkoztatási mutatók ugyancsak kedvezőtlenek, és ez nem magyarázható az életkorbeli, az oktatási és készségek terén mutatkozó különbségekkel. Másrészt az oktatási eredmények különbségei tartósak, hiszen a második generációs bevándorlók csak részben tudnak felzárkózni. E kihívás kezeléséhez átfogó stratégiára van szükség, amely többek között a nyelvi készségekre, a továbbképzésre és a képzésre, a karrier-tanácsadásra irányuló intézkedéseket és egyéb célzott aktív munkaerőpiaci intézkedéseket tartalmaz. A szolgáltatásokhoz való hatékony hozzáférés kulcsfontosságú a munkaerőpiaci részvétel előmozdításához, csakúgy mint az Unión kívül született személyek és a második generációs bevándorlók alkalmazását érintő diszkriminatív gyakorlatok elleni fellépés.

(14) 2013 óta a francia minimálbér a vonatkozó indexálási szabályok szerint alakul. Az alacsony inflációs környezetben és a bérek lassuló növekedése mellett a minimálbér növekedése lassabb volt, mint a viszonyítási alapként szolgáló béreké. Noha a minimálbér a mediánbérhez képest magas, a minimálbérhez kapcsolódó munkaerőköltséget csökkentették a társadalombiztosítási járulékok alóli mentességekkel. A minimálbér emelése a legtöbb munkavállalói kategória esetében béremelést von maga után, és béremelési nyomás kialakulásához vezethet. Jóllehet a minimálbér indexálása fontos a munkavállalók vásárlóerejének megőrzése szempontjából, a mostani indexálási mechanizmus hozzájárulhat ahhoz, hogy későbbre tolódik a szükséges átfogó bérkiigazítás. A jelenlegi magas munkanélküliség mellett félő, hogy a minimálbér munkaerőköltsége gátolja az alacsony képzettségűek foglalkoztatását. Független szakértők csoportja minden évben megvizsgálja a franciaországi minimálbért, és nem kötelező erejű véleményeket fogalmaz meg annak átalakításáról. A minimálbér eseti jellegű megemelésére vonatkozó véleményüket eddig mindig tiszteletben tartották, és fontos szerepük van az ilyen eseti jellegű emelések kontrollálásában.

(15) A munkáról, társadalmi párbeszédről és szakmai életpályákról szóló 2016. augusztusi törvénnyel Franciaország arra irányuló intézkedéseket vezetett be, hogy a vállalkozások jobban tudjanak alkalmazkodni a gazdasági ciklusokhoz, továbbá mérséklődjön a szegmentáció. A törvény pontosítja a gazdasági okokból való elbocsátásokra vonatkozó szabályokat, kiterjeszti a vállalati szintű többségi megállapodások hatályát és növeli a kollektív tárgyalások hatékonyságát. A tartósan magas munkanélküliség miatt megkérdőjeleződött az álláskeresési ellátások rendszerének fenntarthatósága. Ezzel összefüggésben a szociális partnerek 2017 márciusában megállapodásra jutottak az álláskeresési ellátásokra vonatkozó új, a kormány által jóváhagyott egyezményről, amelynek célja, hogy a rendszer éves hiányát 1,2 milliárd euróval csökkentsék.

(16) Bár Franciaország összességében javította a szabályozási keretét, az üzleti környezet minősége a főbb versenytársakkal összehasonlítva továbbra is a középmezőnybe tartozik. Az egyszerűsítésre irányuló erőfeszítések ellenére a vállalkozások továbbra is jelentős terhekkel szembesülnek a szabályozásból és a gyorsan változó jogszabályokból eredően. Ez az egyik legfőbb akadálya a magánberuházásoknak. Az egyszerűsítési programmal Franciaország tett ugyan lépéseket a vállalkozásokat érintő bürokrácia csökkentése érdekében, de a 2016 előtt elfogadott intézkedések ötödrészét 2017 májusáig még nem hajtották végre. Ugyanakkor a küszöbhatások továbbra is befolyásolják a vállalkozások fejlődését, és kihatnak azok gazdasági és piaci teljesítményére. A bizonyos alkalmazotti létszámot meghaladó vállalkozásokra vonatkozó fokozott szociális és adóügyi kötelezettségek visszatarthatják az érintett vállalkozásokat attól, hogy az exportra termelést és az innovációt lehetővé tevő méretűre bővüljenek. Ezek a küszöbhatások viszont kihathatnak a vállalkozások termelékenységére, versenyképességére és nemzetközivé válására. Empirikus bizonyítékok szerint ugyanis a 10, illetve az 50 alkalmazottra vonatkozó küszöbértékek különösen költségesek a munkáltatók részére, és a francia gazdaságban aránytalanul alacsony az ezen küszöböket meghaladó méretű vállalkozások száma, ami a két jelenség közötti kapcsolatra utal.

(17) Számos ágazatban javult a szolgáltatások versenye, ám néhány gazdaságilag fontos ágazatban – például a könyvviteli, az építészeti, az otthoni ápolási szolgáltatások, a szálláshely-szolgáltatás, az étkeztetési szolgáltatások, a taxiszolgáltatás és gépkocsivezetővel történő autóbérlési szolgáltatások piacán – azonban továbbra is korlátozott a verseny és/vagy szabályozási akadályok érvényesülnek. Ezen szolgáltatások tekintetében továbbra is akadályok állnak fenn – elsősorban túlzott szabályozási követelmények érvényesülnek –, és ezek visszatartják az esetleges piacra lépőket, illetve korlátozzák a tényleges versenyt. Ezen akadályok leépítése lehetőséget teremthetne az új technológiákat és a digitális fejlesztéseket hasznosító meglévő vagy új vállalkozások részére, hogy fokozzák versenyképességüket és/vagy piacra lépjenek, a fogyasztóknál pedig alacsonyabb árak és jobb minőségű

szolgáltatások formájában jelentkeznének az előnyök. Erre irányulóan 2017 januárjában a szolgáltatási piacokon fennálló akadályok kezelésére szolgáló intézkedéscsomag részeként a Bizottság kölcsönös értékelést indított, amelynek keretében felkérte a tagállamokat, hogy vizsgálják meg az egyes foglalkozásokhoz való hozzáférés korlátozása céljából az országaikban fenntartott akadályokat.

(18) Franciaország innovációs teljesítménye elmarad az innováció európai vezető országainak teljesítményétől. Továbbra is meglehetősen összetett a rendszer, és az átfogó koordináció kihívást jelent. Az innovációra biztosított állami támogatás összege és Franciaország középszerű innovációs teljesítménye közötti ellentmondás kérdéseket vet fel az állami támogatási mechanizmusok hatékonyságát illetően. Különösen problémás, hogy az állami kutatási tevékenység és a vállalkozások közötti együttműködés elmarad az optimálistól, ez pedig rányomja bélyegét az innovációs rendszer gazdasági teljesítményére.

(19) Az európai szemeszter keretében a Bizottság átfogóan elemezte Franciaország gazdaságpolitikáját, és az elemzést közzétette a 2017. évi országjelentésben. A Bizottság értékelte továbbá a 2017. évi stabilitási programot és a 2017. évi nemzeti reformprogramot, valamint az előző években Franciaországnak címzett ajánlások végrehajtása érdekében hozott intézkedéseket. A Bizottság figyelembe vette nemcsak azoknak Franciaország fenntartható költségvetési, valamint társadalom- és gazdaságpolitikája szempontjából mutatott jelentőségét, hanem azt is, hogy megfelelnek-e az uniós szabályoknak és iránymutatásoknak, tekintve, hogy az Unió átfogó gazdasági kormányzását az uniós szempontoknak a leendő tagállami döntésekbe való beépítésével kell megerősíteni.

(20) Ezen értékelés fényében a Tanács megvizsgálta a 2017. évi stabilitási programot, és véleményét ([1]) különösen az alábbi 1. ajánlás tükrözi.

(21) A Bizottság által elvégzett részletes vizsgálat és ezen értékelés fényében a Tanács megvizsgálta a 2017. évi nemzeti reformprogramot és a 2017. évi stabilitási programot. A Tanácsnak az 1176/2011/EU rendelet 6. cikke szerinti ajánlásait az alábbi 1–4. ajánlás tükrözi,

AJÁNLJA, hogy Franciaország 2017–2018-ban tegyen intézkedéseket a következők érdekében:

1. Biztosítsa a túlzotthiány-eljárás keretében 2015. március 10-én megfogalmazott tanácsi ajánlásnak való megfelelést. A Stabilitási és Növekedési Paktum prevenciós ágának követelményeivel összhangban 2018-ban hajtson végre jelentős költségvetési kiigazítást, figyelembe véve, hogy erősíteni kell a folyamatban lévő gazdaságélénkülést, és biztosítani kell Franciaország államháztartásának fenntarthatóságát. Kiadási oldali megtakarításokat eredményező hatékonyságjavulás elérése céljából végezzen átfogó felülvizsgálatot a kiadási tételek tekintetében.

2. A költségvetésre nézve semleges módon konszolidálja a munkaerőköltséget csökkentő intézkedéseket annak érdekében, hogy maximalizálja azok hatékonyságát, és fokozza a foglalkoztatásra és a beruházásokra gyakorolt hatásukat. Összességében szélesítse az adóalapot és hozzon további intézkedéseket a társasági adó jogszabályban előírt mértéke tervezett csökkentésének végrehajtása érdekében.

3. Többek között a szakoktatás és -képzés rendszerének felülvizsgálata révén javítsa az álláskeresők – különösen a kevésbé képzett munkavállalók és a migráns háttérrel rendelkező személyek – munkaerőpiaci hozzáférését. Biztosítsa, hogy a minimálbér alakulása ne hátráltassa a munkahelyteremtést és a versenyképességet.

4. Csökkentse tovább a vállalkozások szabályozásból eredő terheit, aminek érdekében többek között valósítsa meg az egyszerűsítésre irányuló programot. Többek között az üzleti szolgáltatások és a szabályozott szakmák tekintetében folytassa a szolgáltatási ágazatban fennálló versenyakadályok megszüntetését. Egyszerűsítse és javítsa az innovációt támogató állami finanszírozási rendszerek hatékonyságát.

Kelt Brüsszelben, 2017. július 11-én.

*a Tanács részéről*

*az elnök*

T. TÕNISTE

([1]) Az 1466/97/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdése szerint.